

izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 4 popoldne.

Jednolitno - Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. - Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik konsorcijski list "Edinost". - Tisk tiskarne "Edinost", vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znesla: Za celo leto K 24.-
Za pol leta 12.-
Za tri mesece 6.-
Za nedeljsko izdajo za celo leto 5-20
Za pol leta 2-60

EDINOST

Posamezne številke "Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtne, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5.- vsaka nadaljna vrsta 2.-

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglase sprejema inšerati oddelček "Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi "Edinosti". - Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. - Poštnehranični račun št. 841.652.

V zapadni Galiciji in na karpatskih bojiščih živahen topovski boj

Na ruskem Poljskem nasprotnik pregan v nekaterih oddelkih. Med Orawsko in Oporsko dolino srditi ruski napadi odbiti. V jugovzhodni Galiciji in Bukovini nobene izpremembe. - Nemški uspehi pri Mitavi in Kalvariji. - Zvezniški neuspehi v Flandriji. V Priesterwaldu hudi boji.

Srditi boji za Dardanele. - Francoski mornariški minister o zasedenju Galipolija.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 2. (Kor.) Uradno se objavlja: 2. maja 1915.

Na Rusko - Poljskem je bil nasprotnik pregan v nekaterih oddelkih iz njegovih prednjih postojank. Naše čete so prispele pri tem mestoma do zadnje linije sovražne glavne postojanke.

Na fronti v zapadni Galiciji in v Karpatih živahen topovski boj.

Na višinah med Orawsko in Oporsko dolino so naše čete zavrnile nove srdite ruse napade, ujele 200 mož, prešle končno v napad in osvojile po trdovratnem boju močno rusko oporišče vzhodno od višine Ostry. Pri tem je bilo ujetih več sto Rusov in uplenjenih več stotnih pušk.

V jugovzhodni Galiciji in v Bukovini nobene izpremembe.

Namesnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, fml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 2. (Kor.) Veliki glavni stan, 2. maja 1915:

Vzhodno bojišče.

Naše operacije v severozapadni Rusiji so dobro napredovale. Pri Szawlah je bilo ujetih nadaljnih 400 Rusov. Pri nasledovni južni bežici Rusov so dosegle nemške najsprednejše čete do ozemlja jugozapadno od Mitave. Ruski napadi pri Kalvariji so bili odbiti ob težkih izgubah za sovražnika. Ujeli smo 300 mož.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z nemško-francoskega bojišča.

BERLIN, 2. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 2. maja:

Zapadno bojišče.

V Flandriji je izvršil nasprotnik po zelo krepki artiljerijski predpripravi nov nasok na naše postojanke severovzhodno od Yperna; Francozi so napadli energično med prekopom in cesto Yper - Saint Julien. Angleži pa slabše vzhodno od Tour de Paris dobro napredovali. Kljub srditi protiojrambi so izgubili Francozi več jarkov in 156 ujetnikov.

Med Mozo in Mozelo je prišlo le v Priesterwaldu do srditih bojev, kjer so Francozi napadali večkrat v velikih masah. Odbili smo te napade, ki so dospeli mestoma notri v naše järke, ob težkih izgubah za sovražnika in ujele 9 Francozov.

Včeraj se bili dve sovražni letali postavljena izven boja. Eno je bilo sestreljeno pri Reimsu, drugo pa pri Verdunu prisiljeno, da je naglo pristalo.

Vrhovno armadno vodstvo.

BERLIN, 1. (Kor.) Wolffov urad poroča: Nasproti trditvi Angležev se konstatira, da se nahaja Saint Julien trdno v naših rokah.

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. - Francoski spisal Xavier de Montépia

Vem, seveda, tako dobro, kakor vi, da tako gledališče ni vredno vaše izredne lepote in vaših izbornih talentov, ki jih gotovo imate; pomislite pa tudi, da je nastop v luxemburškem gledališču le prvi korak v vašem dramatskem poklicu. Nobenega dvoma ni, da bi tudi uspela na vsakem drugem odru, toda tam bi se bilo treba boriti z bogzna kakimi zaprekami. Tekmovalke, ki so bile pred vami navajene, niso naklonjenosti občinstva in ki bi jih vi v svojih prvih nastopih porinili v ozadje, bi vam ne mogle nikdar odpustiti, da ste jih vrgli z njihovega prestola, in kakor svetopisemska kača bi se plazile okoli vas, da bi vas pčile v peto. Te dame imajo prijatelje, pokrovitelje in ljubimce. Ti bi uporabili vsa sredstva spletk, da bi vam zagrenili gledališko življenje in za temnili sijaj vaše slave. Vem sicer, da bi bili vsi njihovi naporji zastopni, toda izkušali bi se doseči svoj namen, in vsaka, kor bi si vi raztrgala svoje belo oblačilo na trnju ob poti. Če pa nastopite privrati na skromnem odru, se vam ni treba bati vsega tega. Nastopite in ljudje ostrme, vas

občudujejo, kritika vas pohvali, časopisje razglasi na blizu in daleč vaše ime, vse mesto ga imenuje in hode videti nemo čudo, ki je po čudnem naključju izbralo najskromnejši in najzaketnejši oder, da tu zasije v vsem svojem sijaju. Gledališki ravnatelj dero k vam, in na svoji višini, na katero vas postavi navdušenje, ne boste več sprejemala pogovora, temveč jih boste mogla predpisovati. Prava kraljica ste, narekuje zakone ter zajemate s polnimi perišči iz pogodbe naravnost baje in sijajnega, a lahko pridobljenega angažmaja. To je prihodnost, ki vas čaka. Ne pretiravam, govorim resnico. Ali mi hočete verjeti in poizkusiti?

Arzen je umolnil in si obiral čelo, kajti vsled tega ognjevitnega patosa je bil ves znojen.

Pivoine je bila vsa omamljena, in se je naslajala z najsilnejšimi sanjami, ko je pospevala:

— Morebiti imate prav . . .

Zmaga je bila dobljena. Arzen je to spoznal prav dobro, in da bi razpršil še zadnje pomisleke mlade deklice, je pohitel v svoje stanovanje po rokopi »Madelinette« in se nemudoma vrnil. Prečital ga je bil s pesniškim ognjem, pri čemer je zlasti pazil, da je posebno poudarjal nianse in fine uloge, ki naj bi jo prevzela Pivoine v tej igri.

Bila je navdušena.

ših rokah. Naše sprednje postojanke smo pomaknili še za par sto metrov naprej proti sovražniku.

Nemško letalo v Franciji.

PARIZ, 1. (Kor.) »Temps« poroča: Neko nemško letalo je dne 29. aprila letelo nad skladiščnim kolodvorom v St. Denisu pri Compiegne. Letalo je prihajalo iz Lassigny. Dve oz. tri bombe so bile vržene na signalne aparate in na brzojavno progo. Škoda je neznatna. Promet ni bil moten.

Dva »goloba« sta v noči od 29. na 30. aprila letela nad Dünkirkom.

Ponesrečen nemški letalci.

AMSTERDAM, 1. (Kor.) Parnik »American« je, kakor poročajo listi, 5 milj od svetilnika Noordhynder, sprejel dva nemška letala in ju odpeljal proti svetilniku. Letalo se je potopilo. Letalca je odpeljal neki čoln v Vlissingen.

Splavljen francoskega nadrednoughta.

BORDEAUX, 1. (Kor.) (Agence Havas.) Splavljen nadrednought »Langue-doc« se je izvršilo danes popoldne v navzočnosti mornariškega ministra, mnogobrojnih senatorjev in poslancev, konzulov prijateljskih in zaveznih držav in grškega odposlanstva, ki je nadzorovalo gradnjo grških ladij. Splavljen je se do bro posrečilo. Vse lastne hitrosti se je oklopna zaletela v nasproti ležeče obrežje, razbila neki čoln ter usmrtila tri osebe. Mornariški minister Augagneur je imel govor, ki je bil z navdušenjem sprejet. »Langue-doc« se splavi ob nastopu večerne plime.

Nemško letalo nad Luevillom.

LYON, 2. (Kor.) »Le Progres« poroča: Nemško letalo je letelo v veliki višini nad Luevillom in je vrglo bombe, ki so hudo poškodovale neko hišo in lahko ranile neko osebo. Francoska letala so vzletela, da je zasledujejo. Tekom umika je nemško letalo vrglo še več bomb, ne da bi napravilo znatno stvarno škodo.

Obstreljevanje Dünkirkina.

LONDON, 2. (Kor.) Dopisnik lista »Times« poroča iz severne Francoske o obstreljevanju Dünkirkina v četrtek popoldne, da so se istočasno s prvo granato, ki je eksplodirala ob polu 4, pojavila tri nemška letala nad mestom, ki so očividno hotela voditi obstreljevanje. Mestna posadka ni mogla odgovorjati na ogenj, ker ni mogla izvedeti, kje so postavljeni nemški topovi. Končno je nastal velik požar, ki je pogljal letala v beg.

Blokada angleškega vodovja.

LONDON, 1. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Neki ruski parnik, ki je imel na krovu premog, je bil pri otokih Blasket potopljen od nekega nemškega podmorskega čolna in sicer na zapadnem obrežju Irske. Posadka je bila rešena in odvedena na otok Valentia.

LONDON, 1. (Kor.) Torpedirani ruski parnik je parnik »Storono«, ki je bil na po-

ko je Arzen končal, je vzela rokopi in nalanko zapela kuplete, katerih melodijo je znala. Potem je užgala več luči, stopila pred zrcalo in deklamirala ob bučnem Arzenovem odobravanju najbolj učinkujoče prizore.

Sama si je ugajala neizrečno in nje veselje ni imelo meja, ko je nudi literat gizdavo opisal kostum, v katerem naj bi nastopila.

— Ah, kako lepo bo to! — je vzkliknila radostno.

— Seveda! — je odgovoril Arzen, — in posebno v plesnem prizoru in kot težak!

Ko se je Pivoine domislila težkega kostuma, ni vedela kaj bi počela od veselja, in privkrat, kar je poznala Arzena, se mu je obesila okrog vratu.

Pisatelj »Treh obešencev« je spoznal, da je prišel čas, ko mu Pivoine ne more odreči ničesar več, ko je njenim očem odprl pogled v tako sijano bodočnost, v pravi zemski raj.

Pozabila sta gledališča, ki se je umeknilo ljubezni.

Tisti večer ni zapustil Arzen stanovanja lepe Pivoine.

XXI.

Nekoliko ljubavne fiziologije.

Usoda lepe Pivoine je bila na prvi pogled nenavadna usoda. Bila je komaj stara šestnajst let in že je bila last treh moških,

na antolskem obrežju v nevzdržnem položaju.

Avstralski podmorski čoln »AE 2« je bil pred par dnevi potopljen od naših vojniških ladij, ko je poskušal prodreti v Marmarsko morje. Posadka, obstoječa iz 3 oficirjev in 29 mož, je bila ujeta.

Neko sovražno letalo je bilo, ko je preletelo zaliv Alexandrette, poškodovano po našem ognju in je padlo v morje. Razvaline letala je pobrala neka ob obrežju se nahajajoča križarka.

Na ostalih bojiščih se ni zgodilo ničesar bistvenega.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Sovražni letalci so metali včeraj na Madytos bombe, posebno nad bolnišnico, ki je imela znamenje Rdečega križa. Nekaj bolnikov je bilo ranjenih in ubita razven tega ena gospa in en otrok na ulici.

Sovražni letalci, ki so letali nad mestom Galipoljem, so metali proklamacije, v katerih se zavračajo trditve, da bi Angleži slabo postopali s turškimi ujetniki v Egiptu in ki vsebujejo fraze, ki naj bi premoile Turke.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Iz Alexandrette se poroča z dne 28. t. m.: Neko v smeri proti Pavasu letečo sovražno letalo je padlo, zadeto od naših krogelj, v morje. Letalca je rešil neki remorker, ki je spremljal francosko križarko »D'Entrecasteau«.

CARIGRAD, 1. (Kor.) »Agence tel. Millic« poroča: Naš korespondent v Dardanelah poroča: Angleži so pri Kabatepe, potem ko so pokazali belo zastavo, streljali na naše vojake, ki so se jim bližali. Vseled te strahotnosti so naši vojaki odgovorili na ogenj. Sedaj je jasno, zakaj Angleži, ki so se sicer tudi že na ostalih bojiščih zatekli k tej zvijači, nosijo s seboj bele zastave.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Neki včeraj semkaj došli očitvelec iz Dardanel, objavlja v »Ikdamu« sledeči opis prvih bojev na suhem:

Dne 25. aprila ob 4 zjutraj je otvorilo sovražno brodovje strahovit bombardma proti okolici Kabatepe. Uro pozneje se je sovražniku pod zaščito vojniških ladij posrečilo izkrcati čete. Se predno je bilo končano izkrcanje, so prešle naše čete v napad. Boj je bil skrajno srdit. Sovražnik je trdovratno branil svoje postojanke, do čim so se naše čete poskušale umikati bolj v notranjost, da se branijo tamkaj tem uspešneje. Toda sovražnik ni hotel prodirati naprej. Boj pri Kabatepe je bil v polnem teku, ko se je sovražniku posrečilo, izkrcati čete tudi pri Siddil Bahrn, Sighindere in Kum Kalchu. Tudi tamkaj je natekel na hud odpor in ni mogel niti najmanj prodirati. Hrabrost turških čet je bila tako velika, da se je eni stotnji posrečilo vreči poldrugi bataljon sovražnika v morje. Med tem ko je sovražnik trdovratno branil svoje postojanke, je sovražno brodovje strahovito streljalo. Boji so trajali ves dan in del noči dokler se ni okoli polnoči Turkom s sijajno izvedenim bajonetnim nasokom posrečilo pregnati sovražnika in vreči večji del sovražnih čet v morje.

katerih edini, prvi, Jurij d'Entragues, se je je polastil posili, in njega je ljubila. Obema drugima dvema se je vdala, toda brez ljubezni.

Kakor je neverjetno to dejstvo, pa se vendar dogaja zelo pogostoma, in dokazati moremo, da so spotikljaji mladih deklic skoraj vedno posledica nepremišljene trenotke ali pa slučajnih okoliščin, ne pa prave ljubezni. Marsikatero deklico, ki se je dolgo upiralo prošnjam skromnega in poštenega ljubimca, se da osvojiti tekem petih minut po drznem tuju.

Glavno načelo kodeksa galantnosti v uporabo Don Juanom-zacetnikom bi bilo torej:

»Drznost je pri ženskah prva vrlina.«

To je tembolj resnično, ker se ugodna prilika, ki jo človek opusti, če ni v njem drznosti, v desetih sekundah devetkrat ne vrne.

Tekom vsakega ljubavnega razmerja prihaja čas, ko je oblegovana čednost pripravljena, da bi se vdala. Ta čas traja morda pet minut, včasih pa tudi eno samo sekundo. Je pa produkt prehodne srčne slabosti ali pa kratkega vzplamtanja čutnega poželjenja.

Če je nastopil ta trenutek in ni bil uporabljen, je minilo vse. Čednost je po tej izkušnji spoznala svojo slabo stran, si ne odpušča nikdar brezplodnega spotikljaja in postane nezavzetna.

Dne 26. aprila so pričele sovražne vojne ladje zopet strahovito streljati. Boji na kopnem so trajali ves dan in vso noč. Vzhajajoče solnce 27. aprila je obsevalo turško zmago. Tekom popoldne so izvedle turške čete strahovito bajonetni nasok, ki je pogljal sovražnika pri Sighindere v beg. Sovražni vojaki so se na begu tako gnetili, da je bilo več pohejenih. Le neznanemu delu se je posrečilo vkrcati se na čolne. Istega dne so bile sovražne sile, ki so zasedle Kabatepe, obkoljene in so imele strašne izgube, nakar so se spustile v beg. Mnogo se jih je udalo. Dne 26. aprila se je sovražniku pod zaščito vojniških ladij posrečilo izkrcati še nekaj čet in boji so se pričeli vnovič. En rušilec torpedov, dva transportna parnika in ena ladja za povodna letala so se potopili, dve križarki ste bili poškodovani.

Očitvelec ceni število ubitih sovražnikov na 10.000, dočim so imeli Turki malo mrtvih in razmeroma malo ranjenih. Priznava hrabrost in navdušenost turških vojakov.

CARIGRAD, 2. (Kor.) Iz Dardanel pripeljeni ranjenci so bili nastanjeni v raznih vojaških bolnišnicah in v avstrijski bolnišnici. Časnikarji, ki so govorili z ranjenimi, priznavajo soglasno hrabrost in navdušenost Turkov. Neki oficir, ki je bil ranjen od dum-dum krogelj, je izjavil, da se sovražniki zelo poslužujejo teh krogelj. Mnogi ranjenci so pripovedovali, da je sovražnik, da bi premoil Turke, prepeval v strelskih jarkih muslimanske molitve, kakor da bi hotel povedati, da se ne sme streljati na muslimane. V Ari Burnu so vojaki od trenutka do trenutka zapustili järke in propovedovali turškimi vajkom v arabskem jeziku. Neki ranjeni sovražni vojak je vrgel proti turškim sanitetcem, ki so ga hoteli pobrati dinamični zaboj.

CARIGRAD, 2. (Kor.) Ujeta posadka avstralskega podmorskega čolna »AE 2«, obstoječa iz 3 oficirjev in 29 mož, je bila zvečer pripeljana semkaj.

CARIGRAD, 2. (Kor.) Po zanesljivih poročilih iz Dardanel, so obstale včeraj sovražne vojne ladje iz strahu pred uspešnim ognjem turških baterij v veliki daljavi in so streljale v velikih presledkih. Sovražne čete, ki jih vojne ladje niso mogle zadostno zarovati in so bile majhni daljavi od obrežja obkoljene, so imele vsled ognja otomanske artiljerije in infanterije velike izgube.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Privatne poročila iz Dardanel pravijo:

Turške čete so potopile včeraj več čolnov, v katere je ubežal sovražnik. Sovražne vojne ladje, ki so hotele kriti infanterijo, so bile ponovno zadete od granat turških baterij in so bile prisiljene, da so se umaknile. Neki turški letalec je z uspehom metal bombe na sovražne vojne ladje.

Minister Augagneur o obstreljevanju Dünkirkina in zasedenju Galipolija.

PARIZ, 1. (Kor.) Mornariški minister Augagneur je na tozadevno vprašanje poročevalcev izjavil, da obstreljuje Nemci s težko artiljerijo mesto z najbližje fronte.

Ljubimci starih časov, ki ne nesmrtni po spominih na svoja srečna ljubimkovanja, so znali uporabiti pravi trenutek, to je bila vsa njihova umetnost.

So tudi izjeme, toda te le potrjujejo pravilo. Vsekakor Pivoine ni pripadala tem izjemam. Okoliščine so jo, kakor vedo naše lepe čitatelje, vrgle najprej v naročje Virgila, potem pa Arzenu in to, ne da bi hotela.

Zjutraj po onem pogovoru, o katerem smo govorili v prejšnjem poglavju, se je torej zbudila na nekoliko nižji stopnji družabnega ustroja.

Kot Virgilova ljubimka je živela z njim, in dasiravno ni zakon posvečal njune zveze, je bil vendar človek, ki se mu je vdala, njen drug in zaščitnik.

Kot Arzenova ljubimka pa je, ker je stanovala sama in dobivala od njega denar, ki ga ni zaslužila, postala kurtizana, to se pravi, ena onih siren, ki smatrajo ljubezen za blago, ki je pač po svojih dražstih in posebno po časovnih razmerah prodajajo ceneje ali dražje.

Je pač žalostna, ali vendar neizpodbitna resnica, da je ljubezen, če se začne kupčevati z njo, podvržena nepričakovnemu poraščanju in padanju, kakor državnih papirjev. In v teh kolebanjih te galantne borze igra politika važno vlogo. Revolucije na primer imajo na to novo vrsto delnic zelo poguben vpliv, kajti pod republikansko ustavo se ne retirirajo.

O zasedenju Galipolja se je minister izjavil, da pomeni izkazanje zavezniških čet eno najslavnejših del v francoski zgodovini. Sedaj morajo hitro slediti odločilni dogodki. Izid se pričakuje s polnim zaupanjem. Minister je poudarjal še enkrat popolno zaupanje v splošno zmago zavezničkov.

LONDON, 1. (Kor.) »Daily News« poroča iz severne Francije:

Nemci so pričeli v četrti zjutraj srđito obstreljevati Dünkirchen. Bombardiranje se je pričelo ob 11 in je bilo nadaljevano do 3 popoldne, nakar je nenadoma prenehalo. Več kakor šestdeset 305 granat je bilo izstreljenih na mesto. Spočetka se je vsakdo čudil, kajti nihče se ni mogel razlagati, odkod prihajajo granate. Ena granata je padla na vojašnico in uničila streho, druge so padle v različne dele mesta in povzročile strahovito škodo. 150 oseb, večinoma meščanov, je bilo ubitih in ranjenih. Ljudje so pobegnili v kleti, kjer se je skrilo na stotine oseb. Danes zjutraj je prišlo nad 2.000 beguncev v Calais. Včeraj je bilo dobro slišati oddaljeno grmenje topov.

Pruska ob Sueskem prekopu.

LONDON, 1. (Kor.) Tiskovni urad poroča, da se je vršila pri Sueskem prekopu praska med manjšim turškim oddelkom in indijsko konjenico, ki je napravila nekaj ujetnikov.

Japonsko-kitajski spor.

PETROGRAD, 2. (Kor.) »Rječ« poroča iz Tokija: Končne po japonskem cesarju potrjene zahteve Japonske do Kitajske se glase: politične predpravice v južni Mandžurski, vzhodni Mongolski, v Santungu in Futsiang.

Japonske želje se glase: japonski svetovalci v upravnih, finančnih in vojaških zadevah Kitajske pravice za pridobitev zemljišč za japonske šole, bolnišnice in templje; ustanovitve skupne kitajske - japonske policije; 50 odstotkov kitajskega vojnega materiala se ima kupiti na Japonskem, ali naj se pa ustanovi arzenal, v katerem naj bodo nastavljeni samo japonski tehniki in ki naj uporablja samo japonski material. Nadaljnje zahteve Japonske se tičejo pravice do gradnje železnice v Fučovu, Nancangu, Hangčovu, Svatonu in do zgradbe pristanišč dokov in železnice v Fučangu in dovoljenja za svobodno razširjanje budizma.

Tokijsko časopisje naglašja resnost položaja ter obsoja odredbe vlade, ki hoče doseči vse samo diplomatskim potom. Na Japonskem se vršijo shodi, na katerih se zahtevajo energični koraki proti Kitajski. Tozadevna petičja, v kateri se zahteva kategoričen odgovor od strani Kitajske, se je izročila ministru vnanjih zadev.

Italijanski ministrski svet.

RIM, 2. (Kor.) Po poročilih časopisja se je bavil ministrski svet s predložitvijo novotvijo parlamentarne delovanja. Ministrski svet je pooblastil ministrskega predsednika Salandra, da se tozadevno dogovori z zborničnim predsednikom.

Korupcija na Francoskem.

LYON, 30. (Kor.) »Le Progrès« poroča iz Pariza: Desclaux in gospa Bešov, ki jima je utok razi razsodeb prvega vojnega sodišča revizija vojnega sodišča odbila, sta vložila pri kasacijskem sodišču utok proti sklepu revizijskega sodišča. Kot vzrok utoka se navaja, da je Desclaux in gospa Bešov smatrali kot civilni osebi.

Žitni trg.

DUNAJ, 1. (Kor.) Na današnjem glavnem trgu je bilo precej povpraševanja po fižolu, grahu in prosu. Tendence trdnosti in cene višje. Po rižu in raznih surogatih mokah, mokah za krmo in otrobih je bilo tudi dosti povpraševanja ob polnih cenah. Vreme: izpremenljivo.

BUDIMPEŠTA, 1. (Kor.) Brez kupčije. Vreme: lepo.

Sleparstva pri dobavah za armado.

(Iz državnozborske korespondence, ki je dodana kot priloga ogrskemu urad. listu.)

Budimpešta, 29. aprila.

Poročila časopisja o včerajšnji seji ogrskega državnega zbora kažejo nekakšne vrzeli. Posebno je prizadeta interpretacija poslanca Karla Huszarja o zlorabah pri dobavah za armado. Uradni zapisnik o seji ni tako kratkoveden. Iz tega zapisnika se da posneti, da je bil oni denarni zavod, ki so mu bile poverjene okrajne stvari in ki je ponudil obsevnim tajnikom pri rekviriranju žit provizije po deset vinarjev za metrski stot, »Ogrska obča kreditna banka«. Predsednik ravnateljstva te banke je član magnatske zbornice Ullmann. Toda to je bila le majhna poskušnja zlorabe pri dobavah. V satmarski županiji kmetje še danes niso dobili denarja za konje, ki so bili rekvirirani za meseca avgusta in septembra prošlega leta. Konjski mešetarji in agentje pa so kupovali govejo živino in konje, ki so jih po par dneh prodajali vojaški oblasti proti plačilu v gotovini, pri čemer so imeli 200 do 400 kron dobička pri eni glavi. Vojaški oblasti so upravni uradniki označili te prekupce kot zanesljive ljudi, za kar so upravni uradniki dobivali provizije od mešetarjev. V satmarski županiji se je dogodilo tudi, da je nemška armada kupila od kmetov za 170.000 kron konj. Prodajalci so dobili nakaznice na nemško armadno intendantco, ki bi bile izplačane v kratkem času; tedaj pa satmarski policijski glavar (oni lump, čigar lumparije je pred kratkim omenjala »Arbeiter Zeitung«) dal ostrušiti kmete, da bodo imeli težave s plačilom in da pridejo do svojega denarja samo tedaj, če se on, policijski glavar, potrudil pri intendantci za izplačilo. Tako so mu potem kmetje izročili nakaznice, nakar je dvignil denar, a je kmetom pri vsakem konju odtrgal po 20 kron. Nemški častniki se niso malo zgražali, ko so izvedeli, kako je s stvarjo. O velikonoči je umirovljeni huzarski poročnik Elemer pl. Nemeth — ta ogrski plemič je veleposestnik — pripeljal v Szatmar trinosemdeset konj, ki jih je naborna komisija za konje v Csengeru baje spoznala za sposobne; bila so pa večina nadušljiva, hroma, zgurana kljuseta in živinozdravniki, ki je imel nalogo, da jih sprejme, je ugotovil, da niso to bili konji, ki so bili potrjeni v Csengeru. Manjkala so vržna na znamenja in namesto petletnih so bile dvajsetletne živali. Zvedenci so izjavili, da ni nobeden teh trinosemdesetih konj vreden sto kron, a vendar jih je bilo veliko med njimi plačanih po 850 K. Poslanec Huszar je našteval nato nadaljna lopovstva satmarskega policijskega glavarja: poverjenje konj galskih beguncev in da so ubožnejši med temi nesrečnejši, za katerih prehranitev bi se bilo moralo porabiti na dan po 90 vinarjev, ponudili glavarju, da se zadovolje s 50 vinarji, ker bi se tako boljše mogli preživljati. In policijski glavar Thankoczy je sprejel to ponudbo, namreč 40 vinarjev od vsakega begunca.

Thankoczy je bil tudi v zvezi z zloglasnim Arkadijem Pasztorijem. (O tem Pasztoriju je »Arbeiter Zeitung« pred nekako dvema letoma poročala obširno. Močakar je bil bazilijanski menih brez imetja, ki je pred leti v satmarski županiji ustanovil neko božjo pot v lastnem obratu in si je z naravnost pravičnim izkoriščanjem nemnosti množice, ki se je zatekala k njemu, nakopičil veliko bogastvo. Počenjanje tega velikopoteznega sleparja so županijske oblasti mirno trpele, ker jih je imel prefriganec vse v svojem žepu.) Arkadij Pasztori je bil v zadnjem času zelo osumljen zaradi vohunstva, toda bil je interniran šele pred kratkim po posredovanju vojaške oblasti v Nyiregyhazi. Pasztori in Thankoczy sta delala skupne kupčije. Ko so se začele proti Thankoczyju kupčiji kazenske ovadbe, so bili budimpeštanski detektivni odposlani v Szatmar. Njihov prvi korak pa je bil, da so obvestili Thankoczyja, zakaj so prišli v Szatmar.

Po poslanca Huszarju je interpelliral tudi kmetijski poslanec Stefan Szabo. Naštevaj je tudi zlorabe pri rekviziciji konj in je poudarjal, da morajo mali kmetje se danes čakati na svoj denar, dočim se je pa veleposestnikom takoj izplačala cena za njihove konje. Med kmeti da vlada zato nezadovoljstvo, za katero naj bi se poskrbelo, da bi ne naraščalo v takem času.

Iz odgovora ministrskega predsednika grofa Tisze na Huszarjevo interpelacijo je treba poudarjati stavek: »Moderna kultura poraja poraja po vsem svetu nekak npravi deficit.« Torej ne more biti govora o ogrski korupcijski specialiteti in samo moderna kultura kali npravi čistost Ogrske.

(Dobesedno po včerajšnji »Arbeiter Zeitung«.)

Razne politične vesti.

Turška krajevna imena ob Dardanelah. Danes, ko se vrši oni veliki boj za dardanelske morske ožine, ki naj bi bil — po mnenju trozeve — precej odločen za končni izid svetovne vojne, se danes danem čitajo v vojnih poročilih razna turška imena krajev ob Dardanelah, katerih pomen pa je seveda ogromni večini citateljev popolnoma neznan. V sledečem naj podamo nekoliko pojasnil o teh krajevnih imenih, pri čemer pa pripominjamo, da je v turščini, kar tudi malokdo ve, naglas v besedi navadno na zadnjem zlogu. Kakor znano, ima zavezniško brodovje svoje glavno oporišče v zalivu nasproti otoku Tenedu — Beşik liman, kar pomenja »Zibelni zaliv«. Mali otok, ob katerem se je potopila francoska bojna ladja »Gaulois« se imenuje Tausan Ada — »Kunčji otok«. Dardanele se imenujejo po turško »Bahr i sefid bogasi« ali pa »Ak denis bogasi« in to je »Ožina Belega morja«. Turki namreč imenujejo Sredozemsko morje — »Bela morje«. Ob vzhodu v Dardanele se nahajata na azijski strani utrdbi Kum Kaleh — »Peščeni grad« in Orhanije, mesto sultana Orhana. Južno odtod je Jeni Šeher — »Novomesto« in Jeni Kej — »Novavas«. Na evropskem obrežju se ob vzhodu v Dardanele utrdbi Sed ul Bahr — »Morski zapah« in Ertoğrul, ki ima svoje ime po enem prvih pradedov sedanje turške vladarske rodbine. Posled tega dveh utrdb sta tamkaj še dve bateriji: Ak tabija — »Bela baterija« in Sahin tabija — »Sokolova baterija«. Nahajate se nekoliko dalje od vhoda še utrdbici Džerid tabija — »Sulčna baterija« in Eski Hisarlik — »Stari gradič«. V notranjih Dardanelah so na azijski strani utrdbice: Kefes burem tabija — »Baterija podgorške kletke«, Čanak kale — »Lončeni grad«, Hamidje, po sultanu Hamidu. Zadnji dve utrdbi loči Kodža čaj — »Starčevska reka«, in tam kjer se izliva ta rečica v morje, se nahaj Kale sultanje — »Sultanov grad«. Na evropski strani se nahaja nasproti tem utrdbam mesto Kilid Bahr — »Morski ključ« in utrdba Is kale — »Častni grad«. V bližini je potem Derjemen bivun tabija — »Mliška podgorška baterija«, potem Rumeli Amedžidije — »Rumelijska (tracijska) slava« (medžidije po sultanu Medžidu). Na azijski strani je Anadol medžidija — »Anatolska

slava (Anatolija — Mala Azija). Nekoliko proti severu odtod je Toprak tabija — »Zemeljska (Prstena) baterija«. Na isti strani je potem še Keše kale — »Jetrni grad«, na evropski pa Džam kale — »Smrekov grad«. Zadnja dardanelska utrdba, Bogali kale, ima svoje ime po gradu Bucal, ki so ga zgradili Osmočani. Beseda pomenja pač isto, kakor naš italijansko-slovenski »bokal«. Druga imena so grškega izvora, kakor Dardanele same, ki imajo svoje ime po mestu Dardanu — sedanji Canak.

Nemški glasovi o Rusiji. Profesor H. Vogt v Wiesbadnu je izdal spis, v katerem razpravlja o vojni z Rusijo. Pred vsem konstatira H. Vogt, da ruska armada vsled vojne z Japonsko ni trpela, marveč se je materijalno in moralno zboljšala. Izkušnje v minulih mesecih, so pokazale, da je dobro oboroženo in da je interntura zanesljiva. Vojaškega človeškega materiala ima Rusija relativno manj, kakor Nemčija, namreč izvežbanega, ker je ljudstvo na Ruskem manj izobraženo, kakor na Nemškem in traja vežbanje vsled tega dlje, kar se zlasti sedaj čuti, ko je treba vedno nove ljudi asentirati. Vzlic temu je Rusija nekaj moloh in je bila vojaški podcenjevana. Pri tem podcenjevanju je igralo svojo vlogo tudi to, da povzročila vojna na Ruskem revolucijo. Pokazalo se je pa, da ne misli na revolucijo niti srednji stan niti inteligenca, ker vidi v Nemčiji nevarnega tekmeča v gospodarskih stvarih. Tudi anarhisti in socialisti ne mislijo na revolucijo, ker je vojna v njihovi ideologiji povzročila nekaj preobrat, kar kaže že to, da sta se knez Kropotkin in Burcev vrnila v domovino. A tudi kmetijski stan ne misli na revolucijo, ker je kolikor toliko zadovoljen z agrarnimi reformami, ki jih je začel Stolypin in končal Krišovšev. Upoštevali je pa tudi, da se je ruska vlada odločila za različne koncesije liberalnim strujam, ko so konservativne stranke izgubile vpliv, ker so se prezagodaj oglasile za kapitulacijo pred Nemčijo. Glede finančnih in gospodarskih razmer, pravi rečen pisatelj, da je vsled zatvoritve Dardanel za Rusijo nastala jako težka situacija, a da vendar eksistenca države ni ogrožena in je preživljanje prebivalstva zagotovljeno, kar je naposled glavna stvar. Prepoved prodaje alkoholne pijače je znatno pomnožila odporno moč prebivalstva, tako da izpadek na državni dohodkih od alkohola ni posebná nesreča. Sicer pa imajo ruski samostani tako ogromna tmeja da je že prvo skromno obdajanje vrglo 210 milijonov rubljev. Vrh z tega je Rusija ena najbogatejših držav, kar se tiče zlatokopov. Profesor Vogt končuje svoj spis z zatrdilom, da kakor rase človek primerno večjemu cilju, tako da tudi Nemčija premaga vse težave in konča svojo vojno z Rusijo srečno. V zbirki »Zur Zeit und Weltlage« je profesor dunajske univerze Ludvik Mavro Hartmann priobčil spis, v katerem razpravlja z višjega, filozofskega stališča o sedanji vojni. Avtor pojasnjuje, kakor se je iz srednjeveške države plemenitave razvila moderna država, v kateri je delavni srednji stan ustvaril mogočnega gospodarskega organizacije. Pred vsemi drugimi državami je taka postala Nemčija; Rusija je bila zaposlena v Aziji in je vsled tega v tem razvoju zastala. Angleška vodi vojno za cilje, ki so se že preživeli. Bodočnost prinese narodom luč prosvete in svobodo in uveljavlja načelo, za katero se zdaj bori Nemčija, načelo »suum cuiusque«. V isti zbirki prijavlja profesor Oswald Redlich spis, v katerem pravi, da je Anglija hotela Nemčijo izolirati, da bi obnovila evropsko ravnovesje, ki je bilo porušeno z ustanovitvijo združenje Italije in združene Nemčije. Iz tega stremjenja je izviralo postopanje Anglije pri maroškem vprašanju in pri Aehrenthalovem projektu o železnici skozi Sandžak. Znani publicist in eden prvih nemških strokovnjakov v trgovinskopolitičnih in kolonialnih vprašanjih, Pavel Rohrbach, je izdal spis »Zum Weltvolk hindurch«, v katerem zastopa stališče, da si mora Nemčija izvajati svobodo, biti kulturni in gospodarski voditelj v Mali Aziji, vzhodni Aziji in v Afriki. To so cilji, za katerimi mora stremeti vsak nemški državnik, a zmaga, ki odpre pot do teh ciljev, ne sme potlačiti odpora in življenjskih energij velikih narodov in ne sme premagancem naložiti takih mirovnih pogojev, ki bi v sebi nosili gotovost, da se jih bodo dotične države pri prvi priliki poskušile otresti.

Zadušujoči plini. Iz Pariza poročajo: Listi priobčujejo daljša poročila očitcev o zadnjem sredstvu, neke vrste strupenega plina, ki ga spuščajo Nemci proti francoskim. Francozi so opazili, da se v nemških strelskih jarkih pripravljajo nekaj posebnega. V strelskih jarkih so napravili Nemci posebne odprine. Nemci so počakali na ugoden veter ter so potem iz posebnih posod z močnim pritiskom spuščali pline. Ti plini so bili, kakor se je dognalo, klorovi plini. Francoski vojniki so videli z začudenjem se valiti proti sobi gost črnkast dim, medtem ko so Nemci izrabili zmedo Francozov, zapustili strelske jarko, medtem ko je artiljerija z vso silo obstreljevala francoske pozicije. Najsprednejši nemški vojniki so pokrili svoj obraz z nekakom maslo, ki jim je omogočala prekorati brez ovir nevaren pas plinov.

Domuče vesti.

Preskrba Trsta s krompirjem. Da se glasom sklepa aprovizacijske komisije prične brez odlašanja s prodajo krompirja, so one osebe, trgovci z mešanim blagom, peki, tržne osebe itd., ki hočejo prevzeti prodajo, povabile, da se zglase tekom današnjega dne pri c. kr. namestništvem svetniku (ul. Caserma 7). Tamkaj dobe pojasnila glede nadaljnjih modalitet prodaje.

Napačne vesti glede »Planinskega Vestnika«. Razni slovenski listi so prinesli vesti, da bo »Planinski Vestnik«, glasilo »Slovenskega planinskega društva«, po vojni prenehal izhajati. Ta vest je popolnoma napačna! Nasprotno je res. Na zboru delegatov S. P. D. v Ljubljani dne 11. aprila se je razpravljalo tudi o »Planinskem Vestniku«. Pri tej priliki se je na predlog delegata savinske podružnice S. P. D. sklenilo, naj se izda »Planinskega Vestnika« opusti za čas, dokler traja vojna, ker si s tem društvo, ki je v finančnem oziru vsled neprilicah vojnih dogodkov v zelo kritičnem položaju, prav mnogo prihrani. Cim pa bo sklenjen mir, bo »Planinski Vestnik« zopet jej redno izhajati, morda celo v povečanem obsegu, da se s tem odšoduje člane S. P. D., ki imajo pravico, da dobivajo »Planinski Vestnik«.

S karpatskega bojišča nam pošiljajo pozdrave vojaki 5. domobranskega pešpolka: brata Anton in Jožef Fonda, Alojz Mervja, iz Lokve na Krasu; Mihael Knafelc, z Vrha pri Novem mestu, in Anton Sever iz Zatičine na Dolenjskem.

O ranjenih, odnosno bolnih vojakih. Iz pomožne bolnišnice v prostorih nemškega telovadnega društva »Eintracht« so bili premešeni v pomožno in kontumacno bolnišnico v ulici Fabio Severo Ernest Kolerič, Anton Tulla, Josip Tarr, Anton Rizzobon, Mihael Stančič, Silvij Bevilacqua in Leopold Bertok. — Iz pomožne bolnišnice v prostorih društva »Austria« so bili premešeni v pomožno in kontumacno bolnišnico v ulici Fabio Severo Roman Zennaro 97. pešpolka, črnovojnik Duilij Castro, Romej Lokar 27. domobranskega pešpolka, Rudolf Lukesch, Matevž Anzengruber in Josip Brkič, vsi trije učenci matroške šole c. kr. vojne mornarice ter črnovojnik Ambrož Bešič, Ivan Apollonio, Fran Hauptmann, Savo Simić, Ivan Leitner, Simon Stupar, Trifun Popović, Dragoj Milošić, Herman Milič, Karel Prešern in Anzelm Brandenburger. — Iz mestne bolnišnice so bili odpušteni in odposlani nazaj k svojim četam Ivan Sladič, Mihael Rotavnik in Karel Mainardi.

Epileptičen napad v pijanosti. Včeraj popoldne so redarji pri Sv. Jakobu našli 26letnega težaka Josipa Lorenzija, ki je na javni ulici vpil in razgrajal, vsled česar se je bilo nabralo okoli njega mnogo ljudi, ki so pasli zijala s prizorom, ki jim ga je nudil Lorenzi. Videči, da je grozno pijan, so ga redarji spravili s seboj na redarstveno stražnico v ulici delle Scuole Nuove. Tu je pa imel Lorenzi hud epileptičen napad. Redarji so ga skušali poniti sami, a ko so videli, da mu živčni napad le noče jenjati, so telefoničnim potom pozvali na pomoč zdravnika z zdravniške postaje, si se je kmalu pripeljal na rečeno stražnico. Zdravnik je skušal z raznimi sredstvi pomiriti Lorenzijeve živce, a nobeno sredstvo ni nič koristilo, ker je bil Lorenzi pod vplivom preobilo popitega alkohola. Slednjič je dal zdravnik Lorenzija, ki je vedno huje divljal, zvezati z jermeni in ga prepeljati v mestno bolnišnico, kjer so ga zaprli v opozovalnico umobolnih.

Samomor. Predsnočnim kmalu po polnoči je bil zdravnik s pomožne postaje društva »Igea« pozvan na pomoč na redarstveno stražnico v ulici della Muda vecchia. Tam se je bil namreč 29letni redar Fran Vittori ustrelil z revolverjem v glavo. Prišedši na stražnico, je za zdravnik konstatiral, da je Vittori že mrtev. O dogodku so bili takoj obveščeni pokojnikov službeni predstojniki in tudi sodna oblast. O vzrokih, ki so gnali nesrečnega v smrt, se ne ve ničesar.

Zagonečen slučaj smrti. Predsnočnim ob polienajstih je bil zdravnik z zdravniške postaje telefoničnim potom pozvan na pomoč v hišo št. 8 v Kolodvorski ulici, češ, da je tam neka ženska, ki nujno potrebuje zdravniške pomoči. Zdravnik se je nemudoma odpeljal v rečeno hišo in tam je našel 29letno Kristino Gregoričovo, ki je pa bila že mrtva. Zdravnik je konstatiral, da je umrla vsled močnega krvotoka. Povedala so mu, da se je Gregoričova a šele pred nekaj dnevi nastanila tam. Zdravniku se je ta slučaj zdel jako zagonečen in celo sumljiv ter je vsled tega obvestil policijo, odkoder se je podal k pokojnici policijski oficijal Basilico, ki je vzled dogodek na zapisnik in potem odredil, da je bilo truplo pokojne Gregoričove preneseno v mrtvašnico pri Sv. Justu, kjer bo danes vspricho preiskovalnega sodnika obdukcirano.

Človek, ki ne zna uživati svobode, je 29letni Peter Rončević, doma iz Splita. Pred podrugim letom je Rončević v ulici della Punta del Forno umoril dva mornarja. Ker so zdravniški izvedenci izjavili, da ni bil pri čisti pameti, ko je to storil, so sodniki vpoštevali to olajševalno okolnost in ga obsojili le na 18 mesecev težke ječe, katero je prestal pred par dnevi in prišel na to v Trst. Te dni bi bil pa moral Rončević pod orožje, in zato se je predvčeršnjim že zjutraj napil žganja in potem pil še vino. Popoldne je v neki beznici v starem mestu strl kozarec ter se potem s steklom porezal na obeh rokah za pestjo. Neki redar, ki je

prišel slučajno mimo, ga je spremlil na pomožno postajo društva »Igea«, a tu je začel Rončević divljati, da je bilo groza; zdravniku ni na noben način pustil do sebe ter je slednjič hotel skočiti skozi okno na ulico kar sd mu pa vendar zabranili. Slednjič je moral priti na pomoč z bližnje redarstvene stražnice v ulici della Muda vecchia nih manje nego šest redarjev, da so zbesnelega Rončevića ukrotili in zvezali, nakar ga je dal zdravnik odpeljati v mestno bolnišnico, kjer so ga zaprli v opozovalnico umobolnih.

Žepni tat. Predsnočnim je bil po policijskih agentih na povelje njih nadzornika Karla Tizze aretiran 29 letni Rudolf Habermann, ki stanuje v ulici dei Rettori št. 2. Pred par dnevi je namreč neki gospod prijavil policiji, da mu je bila prejšnji večer v »Gambirinu« ukradena iz žepa lištnica, v kateri je imel 180 kron denarja. Zvečer je šel Titz z onim gospodom v »Gambirinu« in si tam ogledal razne goste ter je med temi videl tudi Habermanna, katerega pozna, kar je imel že opraviti z njim. Obenem mu je pa tudi okradeni gospod povedal, da je ravno Habermann prejšnji večer — to je, ko je bil okraden — sedel pri njegovi mizi. Titz je nato odšel iz »Gambirinu«, a ko je pozneje prišel na ulico tudi Habermann so ga detektivti, ki so ga čakali na ulici, aretirali in odvedli na policijo. Tu je Habermann sicer tajil, da bi bil on okradel onega gospoda, a mu niso verjeli ter so ga oddali v zapore.

Dva slučaja nagle smrti. Včeraj zjutraj okoli osmih je bil zdravnik z zdravniške postaje telefoničnim potom pozvan na pomoč v hišo št. 28 v ulici di Torre biancha, češ, da je tam nekemu gospodu zelo slabotno, dravnik se je nemudoma odpeljal v rečeno hišo, kjer je v II. nadstropju našel 6 letnega trgovca Svetka Angelija, ki je ležal na postelji, kakor brez zavesti. Pristopivši k njemu, je pa zdravnik takoj konstatiral, da je Angeli že mrtev, in sicer, da je umrl vsled srčne paralize.

Okoli dveh popoldne je bil pa zdravnik pozvan na pomoč k 64 letnemu Josipu Canarutto v hišo št. 15 v ulici D. Rossetti. A tudi Canarutto je bil že mrtev, ko je zdravnik prišel k njemu in zdravnik je konstatiral, da je tudi on umrl za srčno paralizo.

Konj ga je brcnil. Včeraj zjutraj okoli sedmih je bil zdravnik z zdravniške postaje pozvan na pomoč v ulico della Ferraiera št. 3, češ, da je tam nek človek, ki nujno potrebuje zdravniške pomoči. In res je zdravnik, ki je takoj pohitel tja, našel tam 50 letnega kočijaža Blaža Mosca, ki je imel veliko, krvavečo rano nad desnim očesom. Mosco je namreč snažil konja, a ta ga je brcnil in ga zadel nad desno oko te rmu napravil ono rano. Zdravnik je konstatiral, da je rana globoka do kosti in da je zato tem nevarnejša, vsled česar mu je podelil najnujnejšo pomoč in ga dal potem prepeljati v mestno bolnišnico, kjer so ga sprejeli v IV. kirurški oddelku.

Pazite na otroke. Včeraj zjutraj ob enajstih je kmetica Ana Zobčeva, ki biva v Borštu hšt. 56, pripeljala v Trst na zdravniško postajo svojega komaj dvetletnega sinka Valentina, ki je bil jako hudo oparjen po vsej levi roki nad aktom, po prsih in tudi po spodnjem delu obraza. Povedala je, da se je otrok, ko ona slučajno ni pazila nani, približal ognjišču in tam zvrnil nase lonec vrelega kropa. Zdravnik je ubogemu otroku povil oparjene dele z Burofiovimi obkladki in ga dal potem nemudoma prenesti v mestno bolnišnico, kjer so ga sprejeli v sedmi, dermatološki oddelku.

— Tudi 8 letnega Viktorja Kremža, ki stanuje z roditelji v zgornji Carboli št. 198, je njegova mati včeraj, okoli politreh pripeljala na zdravniško postajo. Dečko je imel preklano zgornjo ustnico. Mati je povedala, da je bil dečko splezal na nek zid, s katerega je potem padel. Zdravnik mu je desinficiral in povil rano. Mislimo, da mali Kremež ne bo več plezal po zidovih.

Prvi roj. G. Hilarij Vinko Bratina iz Sv. Tomaža je ogrebel 28. aprila t. l. prvi roj, kar je za letošnje leto pač dovolj zgodaj.

Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

VABILO

na

IX. redni občni zbor

ki se bo vršil

v torek, dne 11. maja 1915 ob 8^h, uri zvečer v dvorani »Trgovsko izobraževal. društva«, ul. S. Francesco d'Assisi št. 2, I.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnikstva.
2. Poročilo nadzornikstva.
3. Potrjenje letnega računa.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Privoljenje nagrad načelnikstva.
6. Volitev načelnikstva in nadzornikstva.
7. Slučajnosti.

TRST, 4. aprila 1915.

Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Ukraj Josip I. r. Zwitter Valentin I. r.

*) OPOMBA. § 37. zadrughnih pravil: Vsak zadrughnik sme na občnem zboru staviti predloge, ki niso na dnevnem redu, a jih mora naznaniti pisмено načelnikstvu vsaj pet dni pred občnim zborom.